

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:13

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

I Socialdemokratiet har vi jo aldrig lagt skjul på, at vi er glade for og godt kan lide det danske pensionssystem. Det er effektivt, det er godt, det er overskueligt, og det passer til os danskere; ja, man kan næsten sige, at det passer lidt for godt til os danskere. En EU-dom fra slutningen af januar i år sagde, at der er visse hindringer i det danske skattesystem, som gør, at udenlandske pensionsudbydere ikke kan komme ind på det danske marked, og dermed har vi altså et problem i forhold til EU-lovgivningen.

Det har vi så haft foråret til at tygge igennem; vi har gennemlæst og gennemregnet et antal af papirer med forslag og beregninger; vi er kommet med kommentarer og har stillet spørgsmål; vi har fået nye forslag og nye beregninger, som så har givet anledning til nye spørgsmål og nye kommentarer.

Det er et meget, meget stort arbejde, vi har været igennem, og jeg vil godt takke skatteministeren og de øvrige partier for samarbejdet, og ikke mindst embedsmændene, som jeg ved har været på overarbejde et godt stykke af vejen.

Der har været mange uenigheder, og det er kompliceret stof. Jeg synes, vi har fundet nogle fælles veje fremad – også på områder, hvor vi ikke lige umiddelbart kunne finde løsninger, men hvor vi fandt dem, og det glæder mig.

Arbejdet har betydet, at vi nu i dag står med et meget komplekst og meget omfattende lovforslag, der helt ændrer ved den danske pensionsbeskatningslov. Det betyder, at pensionsbeskatningen for 2010 ændres fra at være på det, der hedder institutniveau, til at være på det, der hedder individniveau. Det kan lyde indviklet, og det er det såmænd også, men fra starten har det været formålet, at den almindelige danske pensionsopsparer ikke skulle mærke de store ændringer, ikke skulle mærke den store forskel i forhold til det nugældende meget enkle system.

Aftalen betyder, at institutter, der udbyder pensionsopsparingsformer, der er skattebegunstigede i Danmark, skal opfylde visse betingelser for at blive godkendt i Danmark – eller sagt mere præcist: De skal opfylde visse betingelser,

for at den danske opsparer gives ret til en dansk skattebegunstigelse.

Det bestemmes også, at denne godkendelse kan trækkes tilbage igen, hvis det udenlandske institut ikke lever op til de betingelser, vi har stillet. Og det er udmærket og fornuftigt og lige sådan, som det skal være.

Der er i lovforslaget en række bestemmelser og formuleringer, som er meget indviklede. Lad mig give et enkelt eksempel. I forslaget hedder det:

»Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 ned sættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person.«

Og sådan fortsætter det. Det er ikke nemt, det er ikke let at forstå, men sådan er det desværre nødt til at være, og jeg kan garantere for, at det er rigtigt.

Jeg er glad for den brede opbakning til den her aftale og det her lovforslag. Jeg er glad for, at et bredt flertal her bakker op om den tryghed, det er for danske pensionsopsparene. Vi Socialdemokrater kan naturligvis støtte forslaget.

Kl. 11:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:17

Frank Aaen (EL):

Her hørte jeg heller ikke nogen kritik af den udvidelse af EU's bemyndigelse, som der jo i virkeligheden er tale om med den her lov, eller rettere sagt den dom, der førte til den her lov. Og jeg kan ikke forstå, at man bare ukritisk accepterer alt, hvad der kommer fra EU. Altså, her er argumentet, at udenlandske selskaber skal ligestilles med danske selskaber. Man kunne jo bare have sagt, at så kunne udenlandske pensionselskaber oprette et dansk datterselskab, og så kunne de konkurrere på lige fod med alle danske pensionselskaber.

Hvorfor skal det absolut være sådan, at det også er, når man putter sparede skattekrone i udlandet, at man skal have fradragsret? Jeg forstår altså ikke, at man bøjer sig for den form for EU-logik, som er fuldstændig ude i hampen. Ikke engang inden for EU's egne principper om, at der skal være lige ret for alle selskaber uanset nationalitet, er der nogen egentlig begrundelse for det her forslag og den dom, der faldt. Det er